

ΣΑΙΞΠΗΡ : «Πολύ κακό για τίποτα»

Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνης κ. Κατερίνα Ἀνδρεάδη, μὲ ἐνισχυμένο ἐφέτος τὸ θίασο τῆς, ἀρχισε τὶς παραστάσεις τῆς μὲ τὴν κωμωδία τοῦ Σαίξπηρ : «Πολύ κακό για τίποτα» κατὰ μετάφραση τοῦ κ. Ποριώτη. Τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ εἶναι πασίγνωστο καὶ δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθοῦμε ἐδῶ μὲ τὴν ἀνάλυσή του. Εἶναι, παρ' ὅλα τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ πάνω του, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαριτωμένα δημιουργήματα τῆς φαντασίας τοῦ μεγάλου δραματούργου. Στὸ ἔργο αὐτὸ μπορεῖτε νὰ βρῆτε τὴν πιὸ λεπτὴ κωμωδία καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς φάρσας, τὴν πιὸ καυστικὴ σάτυρα καὶ τὸ πιὸ ἀραχνοῦφαντο παιχνίδι τοῦ ἔρωτος. Ὁ ἔρως ἄλλως τε παίζει τὸν κυριώτερο ρόλο, ποὺ στὸ τέλος νικᾷ θριαμβευτικὰ, ἀφοῦ περάσει ἀπὸ τὴν πιὸ δραματικὴ δοκιμασία. Μὲ τὴ δύναμη τοῦ λόγου, μὲ τοὺς διαξιφισμοὺς τοῦ δροσεροῦ πνεύματος, μὲ τὰ χαριτωμένα πειράγματα τοῦ ἀρχοντα Εὐλόγη ποὺ θέλει νὰ μείνει ἀνύπαντρος καὶ ποὺ στὸ τέλος μπλέκεται στὰ δίχτυα τῆς Θεατρικῆς, ποὺ τὸν περιπαίζει μὲ τὴν ἐξυπνάδα τῆς, κοροϊδεύοντας τοὺς ἄντρες, τὸ γάμο καὶ τὸ ἐρωτικὸ αἶσθημα γιὰ νὰ πέσει κι' αὐτὴ πληγωμένη ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ φτερωτοῦ θεοῦ, ὁ Σαίξπηρ κατορθώνει στὴν κωμωδία αὐτὴ νὰ μᾶς δώσει ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἄρτια, τὰ πιὸ πλήρη κομμάτια τοῦ παγκόσμιου θεάτρου. Καὶ κοντὰ σ' ἄλλους αὐτοὺς τοὺς τύπους, τοὺς κύριους ἥρωες καὶ τοὺς δευτερεύοντες ὑπάρχει κι' ὁ περίφημος Κοντόξυλος, ὁ ἀστυνομικὸς, ποὺ μὲ τὴν ξεροκεφαλιά του πελαγώνει τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας. Ἐξωφρενικὸς, φλύαρος, φιλάρεσκος, ἀγράμματος, μὰ νομίζοντας τὸν ἑαυτὸ του γραμματισμένο, ὁ Κοντόξυλος παίζει ρόλο πρωτεύοντα γιὰ τὴν ποθητὴ λύση ποὺ εἶναι ἡ ἔνωση τοῦ Εὐλόγη μὲ τὴν Βεατρικὴ καὶ τῆς Ἡρώς μὲ τὸν Κλαῦδιο.

Ὅπως καὶ πέρυσι, ἡ κυρία Ἀνδρεάδη, ποὺ ἀποδεικνύεται πῶς ὁ Σαίξπηρ τῆς πηγαίνει σὰ γάντι, ἀνέλαβε μόνη τῆς νὰ σκηνοθετήσῃ τὴν κωμωδία καὶ κατόρθωσε μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει τὸ θέατρό τῆς νὰ παρουσιάσῃ ἀληθινὰ ἕνα ζηλευτὸ κι' αἰσθητικὸ θέσμημα ποὺ τὴν τιμᾷ ἐξαιρετικὰ. Συμπαραστά τῆς καὶ βοηθὸς πολύτιμος στάθηκε ὁ νέος καλλιτέχνης κ. Ν. Ζωγράφος ποὺ μὲ τὶς ωραιότατες μακέτες καὶ τὰ κοστοῦμια ποὺ ἐσχεδίασε μᾶς ἔδωσε τὴν πιὸ καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυση.

Ἔτσι ἡ περίφημη κωμωδία τοῦ Σαίξπηρ βρῆκε στὴν κυρία Ἀνδρεάδη καὶ τοὺς συνεργάτας τῆς τὸ πλαίσιο ποὺ τῆς ἀξίζει καὶ ἡ ἐπιτυχία, ἐκτὸς ἀπὸ μικρολεπτομέρειες, ὑπῆρξε πραγματικὰ ἀπόλυτη. Τιμᾷ τὸ ἐλεύθερο θέατρο. Ἀπὸ τοὺς ἡθοποιοὺς πρέπει νὰ ξεχωρίσουμε τὸν κ. Ἀποστολίδη ὡς Εὐλόγη ποὺ ἔπαιξε μὲ κατανόηση καὶ μπῆρο, τὴν Δθα Καλλιγᾶ, ποὺ ἦταν ἕνα χάρμα στὸ ρόλο τῆς Ἡρώς, τὸν κ. Δαμασιώτη, ἀπολαυστικώτατο ὡς Κοντόξυλο, τὴν Κα Ξανθάκη καὶ τὴν Κα Λώρη, ωραία ἐμφάνισις. Ὅσο γιὰ τὴν πρωταγωνίστρια, τὴν Κα Ἀνδρεάδη, ἐγένισσε τὴ σκηνὴ μὲ τὸ ἀνόλαφρο καὶ συνάμα βεθὺ παίξιμό τῆς κι' ἔδωσε μίαν τέλεια ἐρμηνείαν τοῦ ρόλου τῆς Θεατρικῆς. Ἐπίμονη, θεληματικὴ, ἔχοντας ὡς σκοπὸ τῆς ζωῆς τῆς, τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς τέχνης, ἡ κ. Ἀνδρεάδη ἐμόχθησε καὶ ἐργάστηκε μ' ἐνθουσιασμό γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ἕνα καλλιτεχνικὸ κι' αἰσθητικὸ θέσμημα. Ἡ δάφνη τῆς ἀνήκει δικαίωματικα. Ὁ κ. Κουρήτης ἔγραψε ωραία μουσικὴ γιὰ τὸ χορογραφικὸ μέρος κι' ἐχρησιμοποίησε καὶ μοτίβα τῆς ἐποχῆς τοῦ Σαίξπηρ μὲ πολλὴ μαστροπία.

Ἐννοεῖται ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἀδίκησε τὸ «Πολύ κακό για τίποτα», ὑπῆρξε ὁ μεταφραστὴς κ. Ποριώτης. Ἐνῶ ἡ μετάφρασίς του εἶναι σὲ πολλὰ σημεῖα

ωραία καὶ πιστὴ, τόσο ποὺ νὰ καταντᾷ σχολαστικὴ κι' ἐνῶ θὰ μπορούσε τέλος πάντων νὰ σταματήσῃ ὡς αὐτοῦ, χρησιμοποιεῖ λέξεις τόσο ἀντιαισθητικὲς, ἀκαλαίσθητες, ἀνούσιες καὶ ἀντιθεατρικὲς, ποὺ χρειάζεσαι λεξικὸ γιὰ νὰ παρακολουθήσῃς τὴν παράσταση. Ἐκτὸς πιά κι' ἂν ὁ κ. Ποριώτης μεταφράζῃ μονάχα γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, ὅποτε εἶναι δικαιολογημένος. Ἀσφαλῶς ὁ μεταφραστὴς θὰ βρεῖ τὰ ἐπιχειρήματά του, θ' ἀρχίσει μίαν ἀνιερὴ ἀλληλογραφίαν στὶς ἐφημερίδες, θὰ ἐπικαλεσθῇ ἄλλους τοὺς σοφοὺς, ἀλλὰ δὲν θὰ πείσῃ κανένα. Ἡ γλῶσσα εἶναι πρὸ πάντων ἁρμονία καὶ ὁ κ. Ποριώτης στερεῖται ἁρμονικοῦ αὐτιοῦ. Ἔτσι οἱ μεταφράσεις του ὅσο πιστὲς κι' ἂν εἶναι, παραμένουν χωρὶς καμμία δημιουργικὴ πνοή, ἀντιθεατρικὲς κι' ἀνούσιες, γιὰτὶ εἶναι σχολαστικὲς καὶ δασκαλικὲς.